Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Ille enim sapientiam aure non audire probat. quibus di
auditu tantum corporis percipiens memoria retine
re ut hoc opere dissimulat. Si quo mandata di firo
amore discendi et custodiendi susceperis. primo hu
militatis uiam tene. Hoc enim quod subsequenter additur:
Inclina cor tuum ad cognoscenda prudentiam. Incli
nare enim cor propter adcognoscenda prudentiam. humi
liare. et emundare cor quo dignum fiat adpcipienda
mysteria ueritatis. Unde eadem sapientia patri loqui
ait. Abscondisti hec a sapientibus et prudentibus. et reue
lasti ea paruulis. id est abscondisti a superbis et reuelasti
humilibus. Si enim inuocaueris sapientiam et inclinauerit
cor tuum prudentie. Nullum inuocare id est in nos orando
uocare non dm debemus. Cum quo sapientiam inuocandam esse
doceat. ostendit percuidubio non quilibet sapientiam. i. no
tiam rerum celestium siue terrestrium. si ipsa ditatem cogni
tionem nobis assequenda proponere. Inhuius namque perceptione
sapientie sume est perceptio beatitudinis. ipsa attestan
te et patri pro nobis supplicans ait. Hec est autem uita eterna. ut
cognoscant te solum uerum dm et quem misisti ihm
xpm. Notandum autem quod et sapientiam inuocare. et nos
metipsos ad cognoscenda prudentiam cor inclinare
suadet. quia nimirum necesse est ut et diuinum iuuentis
flagitem auxilium. et ipsi dno adiuuante bona que
ualemus agitemus. Neque enim sine ipso quicquam facere possumus
Nec rursum sine nro conamine quintulucumque habere uale
mus non nos a ipso saluandos esse credamus. Si quesieris
ea quasi pecuniam. et sicut thesauros effoderis ea. Si
tanta cura sapientiam quanta cupidi quirunt pecuniam.